משכחת לה בין בחכירות ובין בקבלנות . בכולן יש לומר לקמן יקטר לעקור יעקור, דכל מה שים לו לעשות בקבלנות יש לו לעשות בחכירות וגבי יבם המעיין שם לומר "מכור לי שדה [בית] שלחן זה" מדינה וי"ל דלקמן אתי לעשות לשמעוניו דאפילו יבמו נמי שאר יתומי שדות לחכירים דהשתא הוי מכח מדינה דאפילו הכי חיוכ מוכח כי היכי דבקבלנות שם קבלה בשלים ולמחלה הכל לפי מה שנפסד : **מכאן ואילך כו'**. כל לחת לפרשנה במקומה : **שמא בעלמא**. כך היא בקרלת לבל לא בשביל המעיין העליוני בחכירותך : **נתן** . תני כור לפי חשבון סתים בחלר המשכן חמשים על חמשים הוי בית שלה: תע"פ שאין בו גפנים גרסינן וגבי פרדס תע"פ שאין בו רמונים פרדס תע"פ שאין בו רמונים גרסינן : **אמר לו מוכיר לתוכר** . "שלה בית השלחן אני מוכיר לך" יכול נומר שמא בעלמא אמרי : **מתני' סוכירה** . שלא תרשה ולא זרעה : **שמין לוחה** . בגון בקבלנות שקבל למחלה ונלשים ולרבים **שכל בחכירות** לא שייכא בה דמאי "שמין" היכא,חכיוהו יהן לו : **אם תוכיר** . תעשנה כורה : **ולא תעביד** . ולא תעשה בה פעולה הרשויה לה : **גמ' דורש לשון הדיוט** . שהגיעו הדיוטות לכתוב שלא כהלכת חכמים היה דורש השלון לפסוק הדין לחכירו : **מלמד שמכיר קרבן עשיר על עסתו** . שהוא חייב בקרבן לידתה ולרעתה ואם הוא עשיר אין יכול לומר "היה לי כלום ותיפגר בקרבן עני" : **כל הקרבנות שהיו חייבת** . שלא בגלל בקרבן זיבתה ואם בעלת שניה: ס"ג לה (ו) בת"כ ת"ל יהודה לפיכך אם פגרה אינו חייב בהן שכן היו כותבה לו לתרומין (ב) לתיל (ו) לי עלך מן קדמת דנא ובכי פירושה לפיכך אם גירשה ובאן לה כתובתה ועדיין קרבנותיה עליה אינו חייב בהן שכך כותבת לו בתוך כתובתה שכותבת לו על קבלת כתובתה התקבלתי כתובתי ותרומין דלית לי עלך מן קדמת דנא וכל תהריות שהיה לי עליך מלכני היום הזה ולעולם הפרישי חיני יהבי ליפרשן כרלאוי : **כתובה ממן** . שכותבין להן ביום חירוסין : **נכשהכנסני לחופה** . וקדושין ע"מ כן ונלא תלו קדושין בה עד שיכנסנה לחופה והרי חופה קודם לכך : **לא ימשכנו** . ע"י שלית בית דין במשכון שהוא יכר על הובו: **שכך הוא כותב לו משלומת דלית לך עלי כל קבל דיבי** . שם נושיב לו לת העבוט לזמן מרובה שמין לת המשכון וכותב לו זה בשבר "היו לך כל תשלומין עלי ליפרע ממני דמי משכון זה" ושם משכנו יותר על חובו נמלא נוכה שלא כדין : **טעמא דכתב ליה הבי** . כלומר למה ליה למיכתב ליה והלתמר ר' יוחנן משכנו ושביב לו לת העבוט ומת הלוה שומטו המלוה מעל גביו ולא הוו לו משכר מעלטלי דיתמי ולא משתעבדי לבעל חוב דכיון דמשכנו: **לא** ימשכנו יותר מחובו . *דלמף על גב דאין משכון לו הגיעטון אלא משכנו יותר ממובו : **טעמא** דכתב ליה הכי והא אמר רבי יוחנן כו' . והיכא דאמרי לעיל ומאי פריך לרבי יוחנן וי"ל דאם איתא דרבי יוחנן דאמר שומטו מעל גבי בניו ממכח לשון הדיוט קאמר ליה לו לפרש : תהני

איבעי לך לאתויי בדוולא אמר רב פפא "הני תרתי מתניתא קמייתא משכחת לה בין בחברנותא בין בקבלנותא מבאן ואילך דאיתא בקבלנותא ליתא בחברנותא ודאיתא בחברנותא ליתא בקבלנותא: **אם אמר** לו חבור לי שדה בית השלחין זה [וכו'] : ואמאי לימא ליה שמא בעלמא אמרי לך מי לא תניא *האומר לחבירו בית כור עפר אני מוכר לך "אע"פ שאין בו אלא לתך" הגיעו שלא מכר לו אלא שמא והוא דמתקרי בית כור ברמא, פרדס אני מוכר לך "אע"פ שאין בו רמונים הגיעו שלא מכר לו אלא שמא והוא דמתקרי פרדסא—אלמא אמר ליה "שמא בעלמא אמרי לך" הבא נמי נימא ליה "שמא בעלמא אמרי לך"? אמר שמואל לא קשיא "לא" דאמר ליה מחכיר לחובר הא דאמר ליה חובר למחביר: אמר ליה מחכיר לחובר-שמא בעלמא—א"ל אל חובר למחכיר = קפידא, בבינא אמר אידי ואידי דא"ל מחביר לחובר "מדקאמר "זה" מכלל דאקאי בגוה עסקינן "בית השלחן" למה ליה למימר דקאמר ליה "בית השלחן" בדקיימא השתא: **מתני'** המקבל שדה מחבירו והוברה שמין אותה כמה ראויה לעשות ונותן לו שכך כותב לו *אם אוביר ולא אעביד אשלם במיטבא:

גמ' ת"ש היה דורש לשון הדיוט דתניא *ר"מ אומר אם אוביר ולא אעביד אשלם במיטבא" רבי יהודה היה דורש לשון הדיוט *דתניא ר' יהודה אומר "אלם מביא קרבן עשיר על אשתו וכן כל קרבן שהיא חייבת" שכך כותב לה: "אחריות דאית ליך עלי מן קדמת דנא" הלל הזקן היה דורש לשון הדיוט דתניא *אנשי אלכסנדריא היו מקדשין את נשותיהם ובשעת בניסתן לחופה באין אחרים וחוטפים אותם מהן ובקשו חבמים לעשות בניהם ממזרים אמר להן הלל הזקן "הביאו לי בתולה אחת מכם" "הביאו לו כתובת אמן ומצא שכתוב בהן "לכשתכנסי לחופה הרי לי לאינתו" ולא עשו בניהם ממזרים ר"י בן קרחה היה דורש לשון הדיוט דתניא *ר"י בן קרחה אומר המלוה את חבירו לא ימשכנו יותר מחובו שכך **כותב לו "השלומתא דאית לך עלי כל קבל דיבי" מעתה דכתב ליה הבי הא אי לא כתב ליה הבי לא קניא והא אמר רבי *יוחנן "משכנו והשיב לו המשכון ומת שומטו מעל גבי בניו?

אדני

*) תוספתא דכתובות פ"ד

ניקוטין על מהנתנאל אחת אחת ל' בית השלחן זה ניכא מאידך ואמנם לך מן חכורו - אחר זמן כתוב ליה פרשת "אחרי" אחרות בלשון "אחרי" לך בקשתני בבא "אחרי" אחרות

מבנה
שאלה/דיבור
ל' ניתוח ל"ש
קושיא ופ"ל

הגהות הב"ח
(ו) רש"י ד"ה כ"ג לה בת"כ . ל"ב בשבסה מפורש במגילת מפורש שם פ"ד : (ב) בא"ד תחרמין דלית בל"א(ואות ל' נמחק (ג) תוס' ד"ה ס"ג בתוספתא דכתובות פ"ד מדש .

מבנה
ניתוח לשון הגיוון
מאזן נושאים
1. אחריות
2. קרן אחרי
3. מאזנים
4. כתיבה
5. כתיבה
[סיומת דמילת שכך כותב לה וכו' ליתא בתוספתא שכך כותב לה בשטר גרסינן דתניא והיא תוס' בכתובות פ"ד ע"ב]

הגהות הגר"א
[א] תוס' ד"ה תידי . לבל כו' . ל"ב וכ"ה תוכ"ל :

פ א עיין בסול ע"ש מ"מ סי' שכת סעיף ג בסג"ש :

ו ב מיי' פכ"מ מהל' מכירה הלכה יד סמג עשין סב טוש"ע מ"מ סי' רים סעיף יז :

יא ג ד מיי' שם טוש"ע שם סעיף יח :

יב ה ו מיי' פ"ח מהל' בכירות הלכה ד סמג עשין סע טוש"ע מ"מ סי' שכת סעיף ב בסג"ש :

נוסחא
קושיא על מהנתנאל אחת אחת ל' בית השלחן זה ניכא מאידך ואמנם לך מן חכורו - אחר זמן כתוב ליה פרשת "אחרי" אחרות בלשון "אחרי" לך בקשתני בבא "אחרי" אחרות ...

יג ז מיי' שם הלכה יג סמג שם טוש"ע מ"מ סי' שכת סעיף ב : יד ח טוש"ע מ"מ סי' מב סעיף טו :

טו ם מיי' פ"א מהל' שבנות הלכה ו סמג עשין רמח : טז י מיי' פ"ג מהלכות מכוה ונזה הלכה ו סמג לאוין קפח טוש"ע מ"מ סי' לז סעיף יט :

[עי' מכר"ת ורש"ל ורש"ל]

[עי' תוס' נג מהלי גזלן ויש גורסין כלכ מהכי. ר"ש"ל]